

opusdei.org

Povijesno-kritičko izdanje Svete Krunice

Ovo je druga knjiga sv. Josemarije Escrva poslje „Putá“ da se nalazi u punom povijesnom kontekstu. „To je knjiga“, mnogi su rekli, „koju srce odmah zgrabi“.

1.02.2011.

PEDRO RODRIGUEZ

„Što je potaknulo Svetoga Josemariju da napiše knjigu o Krunici?“

Napisao ju je jer je osjećao da Bog to od njega traži. Iz srca je želio izraziti svoju viziju Boga i Majke Božje. U isto vrijeme, kako je rekao svome duhovnome vođi, želio je „ohrabriti naše prijatelje na putu kontemplacije“. Obraćao se mladim studentima i profesionalcima kojima se bavio u to vrijeme.

„Koja su najveća otkrića do kojih ste došli proučavajući „Kronicu“?“

Otkrili smo mnogo novih stvari. Mnogo toga što nismo znali i smo naučili upravo u toku našeg istraživanja. Ugrubo promatrajući skice, pisma i radove sv. Josemarije, mogli smo vidjeti kako su se dvije faze kompozicije u knjizi razjasnile, te mjesto drugih dijelova koji su dodani kroz godine: predgovor, bilješke autora itd. Govoreći kao teolog, bio sam zavidljen bliskom vezom koja je vidljiva u svim fazama *lectio divina*. (molitveno čitanje

Svetog Pisma), kontemplacijom i apostolskim svjedočenjima.

„Je li Vaše istraživanje otkrilo išta beznačajno s obzirom na činjenicu da je Svetac napisao cijelu knjigu odjednom?“

Ovo je ustvari jedno od glavnih objašnjenja koje smo postigli. Kao što rekoh, sada znamo cijelu tekstualnu povijest „Svete Krunice“, detaljno opisanu u kritičkom izdanju. Ostat ću na tome kako se ne bismo previše zadržavali na tome. Sveti ju je Josemarija napisao 1931. godine; najvjerojatnije 6. prosinca, prema Svetištu crkve Svete Isabele „u jednom hodu“, kako sam svjedoči ili „dok je sjedio“, kako je jednom prigodom rekao Don Alvaro del Portillo.

Kada se planiralo četvrto izdanje 1945. (zgodno džepno izdanje ilustrirano crtežima Luisa Borobia), autor je odlučio proširiti tekst za

većinu otajstava kako bi se prikladnije organizirao redoslijed teksta i ilustracija sa brojevima stranica. Ti novi dodaci bili su prije svega biblijski odlomci postavljeni tako da ono što je Josemarija napisao 1931. ostane „netaknuto“.

To me podsjeća na riječi Romana Guardinija na njegovu zanimljivu knjigu o Krunici. Više od dvadeset godina radio je skice i skice, od kojih ga niti jedna nije zadovoljavala.

„Najteži zadatak za sve duhovne literature“, kaže Guardini, „je zasigurno govoriti o Bogu na način da to ljudsko srce odmah razumije. Ali može li to itko postići?“ Možda ove riječi njemačkoga teologa mogu pomoći u objašnjavanju *Svete Krunice*. Baz ikakvih skica, napisana odjednom, tako da je srce je odmah razumije.

Ovo je drugo povijesno-kritičko izdanje dijela Sv. Josemarije. Koje karakteristike dijeli s „*Putom*“?

„*Put*“ je pisan skoro jedno desetljeće, tridesete godine prošloga stoljeća, i otkriva autorovo bogato i raznoliko duhovno iskustvo tokom prvih godina postojanja Opusa Dei. Po kontrastu, kao što već rekoah, srž teksta „*Svete Krunice*“ napisana je u jednom danu. Ipak, jedinstvenost tekstova je potpuna. To je više-manje ista osoba koja je napisala *Krunicu* i *Put*.

Na kraju povijesno-kritičnog izdanja *Put*a nalazi se kronološki indeks s raznim točkama u knjizi. Tu se može vidjeti da je u prvih šest dana devetnice Bezgrešnog Začeca godine 1931. godine sv. Josemarija napisao ono što će biti ubuduće točke 853, 854, 870, 855, 771, 864, 430 i 857. Na sedmi dan devetnice stigla je i *Sveta Krunica*. Pozivam čitače da

meditiraju i čitaju knjigu s tim točkama. Zajednička baština ovih dvaju knjiga su smisao božanskog očinstva i život djetinjstva.

Koja druga povijesno-kritička izdanja možemo očekivati?

Planiramo objaviti sva kritička izdanja svih Josemarijinih radova, oba od njegovih objavljenih dijela i ona još neobjavljena. Već radimo na tome, ali to će potrajati nekoliko godina. Dva koja će biti dovršena prva su najvjerojatnije *Razgovori s Josemarijom de Balaguer* te *Susret s Kristom*.

JAVIER SESÉ

Što Sveta Krunica doprinosi povijesti tradicionalne marijanske pobožnosti?

Ja bih naglasio, iznad svega, dva aspekta koji su međusobno povezani: prvo, oblik moljenja krunice koji je

posebno kontemplativan te koji pokazuje dubinu koju vokalni molitelj može postići kada to radi dobro; drugo, s naglaskom na konplemplativan način molitelja po stavu duhovnog djetinjstva, tako uljevajući ton jednostavnosti, nježnosti i smionog molitvenog dijaloga ljubavi sa Bogom i njegovom majkom.

Kako se ova knjiga uklapa u unutrašnjost osobnih iskustava Sv. Josemarije?

U našem istraživanju se u detalje može vidjeti kako je njegova kompozicija u 1931 bila kulminacija nekoliko posebno intenzivnih mjeseci u unutrašnjem životu Sv. Josemarije i apostolskog djelovanja. Bili su to mjeseci označeni specifičnim nadnaravnim iluminacijama u pogledu božanskog utvrđivanja oćinstva i duhovnog djetinjstva, i po velikodušnom

osobnom odgovoru na svijetla primljena od Boga. Odgovor je duboko obogatio njegov vlastiti duhovni život i doprinjeo u presudnom načinu da se započne inicijalni razvoj Opusa Dei.

Što vidite kao glavne duhovne uvide odražene u *Krunici*?

Sposobnost da izrazi, u malo ali prekrasne pomno odabranih riječi, cijelu dubinu glavnih otajstava u životu Isusa Krista i Marije. To postiže tešku harmoniju koju je Sv. Josemarija nastojao poticati u molitvi: imati pobožnost djeteta i doktrinu teologa.

CONSTANTINO ANCHEL

Svaka od knjiga Svetoga Josemarije ima poseban stil: kratke točke, homilije, opisi scena.. Što se ističe iz *Krunice* u tom smislu? Je li jedinstvena u kršćanskoj literaturi na ikoji način?

Biskup Echevarría, u svom prologu kritičkom izdanju kaže da *sumnogo pisaca i bezbroj čitateljashvatili ovu knjigu kao autentični dragulj sa književnog gledišta, zbog svojeg stila i izazovnih slika, jasnoća proze koja ga čini lako razumljivim za sve vrste ljudi, neovisno o njihovoj književnoj ili kulturnoj formaciji; i dubina i jednostavnost Gospina evanđelja.* Sveta Krunica je dijelo koje pokazuje veliku spontanost i ljepotu sa književnog gledišta. Kako autor to postiže? Istaknuti čileanski pisac i svećenik Fr. Ibañez Langlois ističe „narativnu točku gledišta“ kroz koju autor predstavlja različite scene kao da on biješe očevidac. Ovo mu zauzvrat dozvoljava da pripovijeda u prvom licu odvijajućih događaja pozivajući čitatelja da mu se pridruži u gledanju tih scena kroz oči djeteta.

Koja je uloga ilustracija u knjizi?

Kada je prvo tiskano izdanje *Svete Krunice* bilo pripremano godine 1934, sv. Josemarija je želio tekst popraćen ilustracijama. Te je ilustracije povjerio arhitektu Ricardu Fernándezu Vallespínu koji je tražio inspiraciju u „majstorima“ radeći česte posjete Nacionalnoj Knjižnici. Međutim, iz nekih se nepoznatih okolnosti *Sveta Krunica* pojavila samo kao tekst. Razlog je vjerojatno to što je tiskara zadužena za tiskanje imala tehničkih poteškoća u proizvodnji ilustracija.

Drugo izdanje, tiskano u Valenciji 1939. godine također nije imalo nikakvih ilustracija. Tek u izdanju iz 1945. je želji sv. Josemarije postala stvarnost zahvaljujući skicama Luisa Borobia.

Je li *Sveta Krunica* inspirirala i druge autore?

Luis Borobio odlično je shvatio duhovno ozračje *Svete Krunice*.

Sljedeće izdanje objavljeno u Portugalu bilo je ilustrirano od strane drugog umjetnika. U stvari, različiti izdavači su stalno gledali na bogatu baštinu kršćanske umjetnosti za dovršavanje crteža otajstava koji bi se dobro uklopili sa Josemarijinim tekstom, kao što se može vidjeti proučavanjem liste izdanja na kraju ovoga kritičkog izdanja.

Ali knjiga je također stimulirala kreativnost umjetnika koji su prikazivali scene onako kako je njihovo čitanje na njih utjecalo. Začuđujuće je kako su autori drugačijih kulturnih i etničkih senzibiliteta uspjeli prikazati otajstva u harmoniji sa tradicijom njihovih ljudi, što je vidljivo u ruskim i kineskim izdanjima, ili onih u Keniji.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/povijesno-kriticko-izdanje-
svete-krunice/](https://opusdei.org/hr-hr/article/povijesno-kriticko-izdanje-svete-krunice/) (23.12.2025.)